

projekter – og omvendt – inden for den enkelte kommune. For at nævnene skal kunne løse disse nye opgaver, er det en forudsætning, at der sker en styrkelse af arbejdsformidlingssystemet, herunder af systemets muligheder for at yde arbejdsmarkedsnævnene den nødvendige sekretariatsbistand.

Et andet mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) ser lovforslaget som et led i en decentralisering og styrkelse af AF-systemet. Mindretallet havde dog gerne set en mere omfattende drøftelse og vurdering af AF-systemets funktion, således at regionaliseringen ikke kun omfattede ledelsesområdet.

Imidlertid er det under udvalgsarbejdet oplyst, at lovforslaget er udarbejdet over 2 regionaliseringsrapporter udarbejdet på baggrund af Landsarbejdsnævnets målsætningsnotat, samt at LAN ikke har haft indvendinger imod lovforslaget.

Under udvalgsarbejdet er der kommet et forslag fra Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening om regionale uddannelses- og arbejdsmarkedsråd. Mindretallet er enig i principperne i dette forslag, da arbejdsmarkedspolitik ikke kan ses isoleret fra en række andre områder. Bistandsklienter tilgodeses meget lidt i det nuværende indslusningssystem på arbejdsmarkedet. Ungdoms- og voksenuddannelserne er tæt forbundne med den førte erhvervs politik og arbejdsmarkedets krav. Der må derfor regionalt være et bedre samarbejde end i dag, således at også beskæftigelsesinitiativerne inddrages i en samlet arbejdsmarkedspolitik. Socialistisk Folkeparti vil derfor arbejde videre med dette spørgsmål og senere rejse debatten om arbejdsmarkedsnævnenes funktion.

Det er mindretallets opfattelse, at det foreliggende forslag ikke løser de ressourceproblemer, arbejdsformidlingen lider under, men lovforslaget kan dog sikre de enkelte regioner større frihed i tilpasningen til lokale behov. Mindretallet havde gerne medvirket til en personalemæssig styrkelse af arbejdsformidlingen, særlig i det opsøgende arbejde over for arbejds- og uddannelsessøgende. Mindretallet havde endvidere foretrukket, at alle decentraliseringsintentionerne i København blev lovfæstet, så der var et klart regelsæt for såvel ansatte som brugere. Mindretal-

let kan dog være enig i, at det Københavnske område under de givne rammer, jf. ministerens tilkendegivelser i betænkningen, må finde den mest hensigtsmæssige decentralisering, men mindretallet vil henstille, at der administrativt fastsættes regler herom.

Et tredje mindretal inden for flertallet (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) er ikke overbevist om, at lovforslaget vil føre til den ønskede decentralisering i arbejdsmarkedspolitikken, herunder til en hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem regionschef og cheferne for de enkelte AF-kontorer. Efter at udvalget har accepteret Det Radikale Venstres ændringsforslag om at bevare den enkelte AF-chefs indstillingsret ved ansættelse af medarbejdere, kan mindretallet imidlertid stemme for det samlede lovforslag, idet man samtidig må understrege, at lovforslagets virkninger for den decentrale arbejdsmarkedspolitik må følges nøje med henblik på en eventuel snarlig revision, hvis lovens mål-sætning ikke opfyldes.

Et fjerde mindretal inden for flertallet (Venstresocialisternes medlem af udvalget) udtaler følgende:

Hvordan styrkes den regionale arbejdsmarkedspolitiske indsats mest muligt? Hvordan decentraliserer man sådan, at demokratisk interesse varetages optimalt, uden at sammenhængen og koordineringen i den regionale indsats går fløjten? Hvordan koordineres den lokale/regionale uddannelsesmæssige og arbejdsmarkedspolitiske indsats, især med henblik på en forstærket indsats over for de grupper, som er trængt ud af »det normale arbejdsmarked«, dvs. bistandsklienter, personer under revalidering etc.?

Disse spørgsmål diskuteres både i Kommunernes Landsforening, i Amtsrådsforeningen og mellem Landsarbejdsnævnet og Arbejdsdirektoratet. Der hersker uenighed om fremgangsmåden, men alle instanser erkender, at en egentlig regionalisering af indsatsen kræver overvejelser om, hvorledes styringen og planlægningen tilrettelægges, så den kan opfylde ønsket om en mere decentraliseret indsats, idet det nuværende system er blevet stadig mere uoverskueligt. Venstresocialisterne mener, at der er mange uafklarede spørgsmål i denne diskussion. Bl.a. kræver en egentlig regionalisering selvfølgelig tilfør-